

Erref. kodea: LAF-323-168

Izenburua: Egile ezezagunen eliz hitzaldia eta

otoitzak: Meza jarraitzeko otoitzak...

P. Blaize

ESPERANTZA SAINDUAZ.

Quaerite primum regnum Dei et omnia
adjicientur vobis. Matt. 6,33.

Bilha lehenik Jainkoaren erresuma, eta gaine
rateko gauzak izanen ditutzue nasai.

Giristino maiteak,

Gizonaren bihotza lurraren gainean deusek
ere ez du hala azkartzen, deusek ere hanbat ez-
titasunez bethetzen, nola esperantza sainduak.
Ohakotik eta hobiraino esperantza saindua bethi
aldean dohako.

Bainan berthute hori ez da gure baitharik
atheratzen; sinestea bezala zerutik da jausten
gure baithara. Eta esperantza sainduak, zer dau-
ku hitzemaiten? Lehenik sekulako zoriona bertze
munduan, eta lurrean behar dugun bizitzeko guzia.
Horra esperantza sainduari esker zer dugun igu-
rikitzeko.

I

Aditu duzue Jainkoaren hitza. Bilha lehe-
nik Jainkoaren erresuma. Gure esperantza finka-
tzen da Jainkoak berak eginikako agintzen gai-
nean. Eta badakizue g. m. Jainkoak zer daukun
hitzemaiten bere erresumaz mintzo delarik? Bera
dela giristinoek iguriki behar duten saria.
Gen. 15, 1.

Ba g. m. Jainkoa zeruetako erresumaz min-

tzo delarik edo oraino bizien lurraz, gozamen osoaz aiphu duenean edo gure lehia guzien asetzeaz hitzemaiten dauku phartalier eginen gaituela bere zorion bethierekoan. Bainan hortarakotz zer dauku galdatzen? adi zazue beraren ahotik. Dohatsu gogoz pobre direnak! Dohatsu bihotzez eztiak! Dohatsu baketiar eta karitatez betheak! Dohatsu bihotzez garbiak! Dohatsu zuzenbidearen gatik jazargoak pairatzen dituztenak! Ahanzten othe ditu bekhatoros dohakabeak? ez segur.

Jenderik galduenak urrikitan sartzen direa? bekhatoreak chede hobetara itzulzen direa? Jainkoak orduan barkhatzen diozkate beren bekhatu guziak, ahanzten ditu heien itsuskeriak. Ps.50,13. Eta ez bakharrik diote hitzemaiten bekhatuen bar-khamendua, bainan oraino ditu bere agintzak batzu eta bertzeri miletan errepikatzen eta finkatzen zin eginez, Hebr. 6,II,3. Jainkoak zin egiten du bere burua berme ezarriz, egiazki biziz khanbiatzen, egiazki haren ganat itzulzen den bekhatorea, salbatuko dela. Eta graziazko estatuan buruaino irau dezan, Jainko laguntza guzien emaitera haletan zaio lehiatzen, ez baitu laguntza hoik gabe sekulan utziko, zinez eta leialki galdatzen badizka, erran nahi baita, laguntza hoiez baliatzeko chedetan balinbada.

Eta badakizue g. m. Jainkoa bethi zinez da mintzatzen. Jainkoa ez da aldaatzen behin erran duen hartarik. Egin duen ongiaz ez du sekulan dolurik. Gizona badabila norat iguzki harat buruzki. Jainkoa sekulan. Jainko egia bera da. Jainko neurrigabeki botheretsu da. Jainkoak hitzemaiten duena atchikitzen du. Ez othe da garza guzien Egilea eta Nausi oroz gainekoa?

Hitz bat erraiten du, eta zero-lurrak ez-deusetarik atheratzen ditu. Zerua bere iguzki,

izar eta bertze argi ederrekin; lurra bere mendi, oihan, zelhai eta fruitu suerte guziekin.

Jainko neurrigabeki ona da. Nahi du erran dezogun- Gure Aita- Aita deithuz egiten diogu at-seginik handiena. Othe da aitarik Jainko bezain Aita denik? Nemo tam Pater ut Deus. Eta aita bat-tek ahantz othe ditzazke bere haurrak? Galduak guzin guziak; eta Jainkoak ez daukuigorri bere Seme bakarra gure salbatzera?

Jainkoak ez gaitu sekulan bazterrera utziko. Bainan Jainkoaren ganik guzien igurikitzeko segurtamena balinbadugu, guk emanen othe diogu bethi galdatzen daukun guzia? Ez othe da beldur i-zaiteko Jainkoari huts egin dezogun gure aldetik? Hitzemaiten dauku Jainkoak bere zeruko erresuma, dudarik gabe, bainan gure aldetik zerbait eginen dugulakoan, erran nahi baita,, haren graziari jarraikiz, manamenduak beiratuko ditugulakoan.

Zorigaitzez Jainkoaren graziari ihardok de-zokegu. Hain gare ahulak, jitez gaizkirat ekharriak, Frangotan ere hain gare gaistoak, ihardo-kitzen ere baitiogu. Horra zertako ikhara saindu batean bizi behar garen bethi. Ez dakigu chuchen bizi othe garen Jainkoaren amodiaan ala herragoan. Ecc.9,I. Ez dakigu othe goazen zerurat ala ifernurat. Gogor eta fermu garela uste dugun orduan, nork daki ez othe garen erortzeko hirrisku minean?

Bainan gure indar hutsekin ez badezakegu merezi ez zeruko erresuma, ez Jainkoaren grazia, bada norbait bat eta bertzea merezitu dauzkuna. Jainkoaren Seme bakarra ez othe da gizon egin gure salbatzeko; ez othe da hil merezi ez ginitzazkeen grazien ardiesteko? ez othe da igan zerurat egun batez gure errezebitzeko?

Ba g.m. Jesu-Kristok utzi ditu bere merezimendu guziak gure eskuko, gure egin ditu. Eta Jesu-Kristoren merezimendu hoik ez othe dire aski baino gehiago grazia suerte guzien ardiesteko? Hori eskor dugu, batzuek graziazko estatuaren oso atchikitzeko botherea? bertzek biziz khanbitzko grazia? guziek azken hatseraino Jainkoaren amodican irauteko grazia? Jesu-Kristori esker, ez dea hala? Grazia hoieri ez badiotegu i-hardokitzen bekhatutik atheratzen gaituztelarik, edo bekhatutik urrunten, edo oraino ongirat susstatzen, nahi bezain ahulak izan gaiten sortzez, ez othe da segur barkhamendua ardiesten daukutela, saindutzeke bidean ezartzen gaituztela, salbamendua seguratzen daukutela?

Ez uste izan g.m. justuek bakharrik behar dutela izan Jainkoaren baithan holako esperantza handi eta azkarra? bekhatorosek orobat izan behar dute, balira ere tzarrenak, eta bekhatuan gogortuenak. Hortarakotz zer behar dute? urrikia izan eta hartu bekhatuaren uzteko chede egiazkoa. Ez dio Jainkoak, ez dut segur nahi bekhatorea gal dadin, bainan bai itzul dadin graziazko estatura, eta bizi dadin; garbi ditzan bekhatuaren thonak, eta has dadin ongiaren egiten. Orduan bekhatorosaren arima balitz ere khederra bezain belza, ezarriko nuke elhurra bezain churi; balitz ere lurpeko harra bezain gorri ezarriko nuke iguzkia bezain argi; balitz ere lohiz gaineraino zikhindua, ezarriko nuke ithurriko ura bezain garbi.

II

Bainan giristinoak, Jainkoaren ganik ez ditu bakharrik iguriki behar bertze munduko ontasunak, graziazko laguntzak, behar ditu oraino

iguriki mundu huntako gauzak, eta behar-orduetako laguntzak. Hori dauku aditzerat emaiten, dionean: gainerateko gauzak izanen ditutzue nasai. Et omnia adjicientur vobis. Hemen bertze gauzetan bezala, Jainkoak nahi du haren baithan ezar dezagun gure fidantzia, gure esperantza osoa.

Adi zazue nola zaukun mintzo: Jainko behar da izan hola mintzatzeko. Erraiten dauku profeta baten ahoz: Eman zaitezte osoki Jainkoaren eskuetan eta berak haziko zaituztete. Ps. 54, 23. Ez izan grifiarik, dio bere Semearen ahoz, nun hatzemanen duzuen bizitzeko hazkurria, eta soineko bat zuen gorputzen estalzeko. Matt. 6, 25. Biziak ez othe du balio hazkurriak baino gehiago, eta soinekoak baino gehiago gorputzak? Eta bat eman dautzuenak, uzten ahal zaituzte bertzea ere eman gabe?

Eta gure esperantzaren azkartzeko eta beharrez phizteko, dio aitzina: Beha zeruko hegastineri? deusik eraiten dute? deusik uztatzen edo bilzen dute selharuetarat? deusere. Zuen Aita zeruetan denak bakharrik hazten ditu. Zenbat gehiago cz zuek ez zaituzte haziko? ez zarezte haren Probidentzia bereziaren haurrak?

Beha orobat landetako lilieri? nork ditu hola handi-arazten? nork ditu hoin ederki aphaintzen? Berek ez dute hortarakotz lanik egiten, ez eta ere iruten. Eta aithortzen dautzuet, Zalomon erregea bera bere urgulu eta ohore guzien erdian behinere ez da aphaindu lili hoietarik bat bera bezain ederki?

Eta Jainkoak hartzen badu hoinbertze artha landetako liliiez, egun ba eta bihar ez diren, zer ez du oginen zuen gatik, sineste aphurreko cizonak? Ez beraz bururik hauts paganock eta sineste gaboko jendeak bezala holako griñetan.

Zuen Aita zerukoak badakizka zuen behar-ordu guziak. Neurrigabeki ona delakotz ez zaituzte utziko deuseren eskasean. Bilha zazue lehenik Jainkoaren erresuma eta harateko zuzenbidea, gainerateko gauzak izanen ditutzue populu.

Bizkitatzean,g.m. ez uste izan hitz hoietaz Jainkoak deitzen gaituela bi eskuak sakelan edo alfer egoitera. Ez, ez; Jainkoaren laguntza ardietsi behar da ongi bermatuz merezitzera. Deusik egiten ez duenak, ez du izanen deusere. Lanik gabeko saririk ez da.

Oroz gainetik, ez ofentsa Jainkoak. Bekhatuaz ez jar Jainkoaren etsaigoan. Gero loth zaitzete zinez lanari; onets-azue Jainkoak bakotcharri eman dautzuen bizipidea. Balia zaitezte zuen buruaz eta zuen eskuez; ez ditutzue izan alfer atchikitzeako Jainkoak eman onez zerbitza zaitezte zuhurki eta zuzenki.

Baduzue bizitzekoa baino gehiago? soberakin hori ez chahu nola-nahi. Gainerateko horrekin lagun zaitzue beharretan direnak, eginzkitzue obra onak. Jainkoak ere orduan ez dautzue huts eginen. Doi-doia bizitzekoa duenak, ezar beza berre fidantzia guzia Jainkoaren baithan. Aditu duzue behinere Jainkoak baztertu duela haren baithan sainduki eta haur baten pare fidatu dena? Sekulan, dio Dabid erregeak, sekulan ez dut ikuusi Jainkoak bazterrera utzi duela jende zuzena, eta jende zuzenaren haurrak beren ogiaren eskatzena borchatuak izan direla.

Sainduen bizia hor da hitz hoien lekhuko. Jainkoak igortzen dio bati ogi erdi bat egun guziez bele baten mokoan. Bertze baten ganat igortzen du aingeru bat zaretto bat eskuan jatkoz bethea. Bertze zenbaiti ogia emendatzen zaiote

eskuetan. Eta azkenekotz, bere molsako dirua aminetan bethi emendatuz doako bertze bati.

Horra zer den gerthatu iragan mendetan. Jainkoaren baithan zuten esperantza handiak, horra zer dioten merezitu anhitz saindueri. Ez Jainkoak ez dauku sekulan huts eginen; hitzemaiten duenaren atchikitzeko neurrigabeki zuzena da alde batetik, eta bertzetik neurrigabeki botheretsua bethetzeko. Ez gaitu sekulan tronpatuko; egia bera da; ez eta sekulan bazterrera utziko, neurrigabeki ona baita.

Beraz g.m. zer nahi egin dezazuen, zer nahi hi paira, zer nahi gutizia, ezar-azue zuen esperantza guzia Jainkoaren baithan. Mundutarrak fidatze beren buruetan, munduko agintzetan; zuen orhoit zaitezte Jainkoak laguntzen ez bagaitu gabezia gorria dukegula lurrean eta sekulako beharrezia bertze munduan. Ikhusiko ditutzue anhitz beren abilezian fidatzen, bertze anhitz beren ontasunetan khondatzen, batzu beren osagarri onean pausatzen. Hoik guziak izan beite zuentzat ez-deskeria batzuen pareko. Badakizue aphur baten buruan, aberastasun, ohore, atsegin eta gaitz guziak iraganen dire guretzat. Munduak enganatzengaitu; Jainkoak egiazki saristatzen. Eta gero, arranguratuko zinaizkete Jainkoak eman dautzuen bizipideaz?

Bertzalde,g.m. guziak, nor nahi izan gaiten, aberats ala pobre, handi ala ttipi, nausi ala sehi, guziak ez othe gaitu bathaioak errege batzu egin? Ez naski laster suntsituko den erresumako errege, bainan bai akhabatzerik izanen ez duen erresumako premu.

Behere huntasen anhitz gaitzek hersten gaitzute alde guzietarik. Izanikan ere ontasuna

frango sekulan ez gare osoki aseak. Bainan kontsola gaiten; ezen diot berriz ere, akhabatzerik ez duen erresumak igurikitzen gaitu hobiz bertze aldean. Eta erresuma hartan zer dugu izanen? bethiereko bizitza, pare gabeko ohorca, neurrigabeko zoriona, hitz batez, on suerte guzien nasazia eta bethetasuna.

Eta gero ez ginuke aski bihotz izanen gure buruen aphur bat bortchatzeko? ez ginitazke aphur bat bermatuko gure baithako jaidura makhurren zaphatzera? eta harrapaka lothuko ginitazke lurreko ontasun esdeuseri?

Bihotz puska bat g.m. Bilha lehenik Jainkoaren erresuma eta harateko zuzenbidea; erran nahi da, berma zaitezte Jainkoaren eta Elizaren manamenduen leialki beiratzera, berma bakotchak bere estatuko egirbideen bethetzera. Ez arrangura Jainkoakigorri gaitzez, aitzitik jasan gogo onez mundu huntako atscgabek. Ginerateko gauzak izanen ditutzue nasai; erran nahi da, izanen duzue bizitzeko behar duzuen hazkurria, gorputzaren estalzeko behar duzuen jauntzia, zuen buruen gerizatzeko behar duzuen atherbea; zer nahi zinukete gehiago?

• *terazarratuko' otoitzak*
• *buru: bestpene*

Aitaren eta Semearen eta Izpiritu-Sainduaren irencan Halabiz.

Populu Giroichtinaoa hurat bildu iran gare
Igande egun saindu huntas Jairkoaren adoratzeko
egin daroskigun ongier eskerren emaiteko eta
diturzegun gurekin, gure buruen harri kontsekratzeko;
erranen durne beraz enekin batean bihotz oner:

“ Ene Jairkoa adoratzen zaitugu humiltasunik handiena
“ rekin, eragutzen zaitugularik ikusten ditugun ala ez ditu
“ gurra gaurra gurien Egile. Gabe eta Jam Sobeyanotrat:
“ Eskerrak dawakitzugu Zurez ondasun irari gabekoan
“ egun derairkutzena graria gurentzat eta bereriki iragan
“ aste huntas egun derairkutzmenzat.
“ Eskaintzen dawakitzugu gure arimak, gure gorputzak,
“ o. tasunak eta aste huntas eginen, erranen gogoan
“ erabiliko ^{ditzugunak} eta jaso iteko iran diturzegun guriak.

E: baititake Jairkoaren begietan agradagarri iran
egiarako Fede gabe, erakuts deragun hemen goraki
gure sinhestea erraiteen angeluarik Apostoluen
Simbola zointan aurkitzen baitire laburki gure
Erlisioneko egiak.

“ Sinhesten dit Jairko Aita bothere guria duena baithan
zinenaren eta luraren kreatzailean eta Jesu-Kristo haren
Seme bakhar gure Jaima baithan, zoin kontzebitu
baitzen Izpiritu-Sainduaren berthutez, sortu zen Maria
Birjina ganik, paratu zuen Poncio Pilatusen mamararen
arpien, kurutzeifikatu zuten, hiltsen eta ekortzi zuten
jautsi zen ifermietarat; hirurgiarren egunean jeiki zen
burrivik hiler artetik, iragan zen zerenorat, nun jarrua
baitago Jairko Aita bothere guria duenaren eskuinean

handik ethoriako za birien eta hilen jiratzen.
Sinhisten dit Ispiritu Saindu baithan, Eliza Katholiko
Sainduen, Sainduen partalieratasmear, haragaren phiseka
bethi iraunen duen biziaren. Halabiz.

Federko akta.

Ene Jainkoa sinhesten ditut zinez eta eue bihotz
guziar Eliza Katholiko, Apostoliko eta Erromanoko sinhest
eta irakasten dituen gauza guziak, zeren zuk egia bera
zarenak irakatsi bitiozkaten.

Ez da aski sinhestea behar dire oraino begiratu
salbatrakotz Jainkoaren eta Eliza Ama Sainduaren
manamenduak. Erranen ditutzue enekin batean

1º Jainkobat adora zazu	2º Juramenturik zuk ez duren
Halaber maitha osoki	Ez zinik eginen banoki
3º I gandeak begira zatzen	4º Aita eta Ama ohora zatzen
Jaima ere zerbitza deboki	Bixi zaitezen lurreki
5º Nehor obrak hilen ez duren	6º Pallardirarik egiten ez duren
Ez borondater gaichtoki	Obrak ez gogoz likiski
7º Bertzerena ebatliko er duren	8º Lekhukotasunik ez duren
Ez atchikiko infustuki	Ez hitz erranen faltsoki
9º Bertzeren espok er duren	10º Gutiziariak izanen ez duren
Desiratuko lizunki	Bertzeren onaren gaisiki.

Elizaren Manamenduak.

1º Mera Saindu entzun zazu	2º Eta bestak begira zatzen
Besta igandetan deboki	Manamenduak sainduki
3º Bekhatuak kofesa zaben	3º Gorphintz Saindu errezeki zazu
Urthean behin bederen osoki	Pharkoz bederen humilki
5º Gartha bijiliak begira zatzen	6º Ortziralean janen er duren
Garizuma ere osoki	Ez larumbatean haragi.

Eta nola Jainkoaren eta lagunaren amodioan
baitago Lege guzia, erranen dugu bihotz oner:

Amodiozko Akta:

Ene Jainkoa maite zaitut eue bihotz guziar eta

gauza guzien gainetik, zeren baitzare guzia ora eta
osoki maithagarria, maite dit halaber eue laguna
eue burua bezala zuie amorea gatik:

Galda dezagun orano Jainkoari humilki
barkhamendu, haren Lege Saindua hautsiz
egon ditugun bekhatu guziaz eta har dezagun
che de zina guzien sakrifiatzeko, ontasunen
biziaren beraren ere, hura mortalki ofentsa-
tuko dugun baino lehen.

Kofesatzen natxio Jainko Aita bothere guzia
duenari, Maria bethi Birjina dohatsuari, Mikael
Arkanjelu dohatsuari, Joanes Baticheta dohatsuari,
Petri eta Paulu Apostolu Saindui, Saindu guzien eta
zuri eue Aita zeren egin baitut sobera bekhatu
gogoz hitz eta obrak; eue faltaz, eue faltaz, eue
falta handiaz. - Hortarakotz ohoitz egiten diot Maria
bethi Birjina dohatsuari, Mikael Arkanjelu dohatsuari
Joanes Baticheta dohatsuari, Petri eta Paulu Apostolu
Saindui, Saindu guzien eta zuri eue Aita egin
derozun ohoitz etenetzat gure Jainko Jainari:
Jainko bothere guzia duenari urrikal gakizkola
eta gure bekhatuak barkhaturik helaraz gaitzala
birizte eternalerat: Halabiz.

Gure bekhatuak barkhamendua, absolucionea eta
exencionea erran deragula Jainko bothere guzia
duenak eta miserkordiaz beteak. Halabiz.

Kontrizacioneko akta:

Ene Jainkoa handizki dama dit zu ofentsa-
tuak, zeren guzia ora eta gurez maithagarria
zaren, eta zeren bekhatua hastio duren. Barkha
zadarut Jesu-Kristoren meririmenduen berthunek
hartzen dit borondate fermu bat zuie graziarekin

batean zure gehiago ez ofentzatzeko eta penitentzia egiteko.

Nola ez baitzakegu izan gure bekhatuen barkhamenduaren esperantzariik guri gaizki egin dawku-tener egiarki barkhatu gabe hitzeman derogun. Jainko Aita guriz irrikal mendutsuari bihotz onerz barkhatzen dugula gure etsaier.

Hunat bilduak gare oraino ohoitz egiteko Eliza Ama Saindu Katholikoarentzat, gure Aita Saindu, gure Jaun Apherzikun, eta Elizako bertze artrain guzientzat. Printze giriachinoen arteko batasunarentzat, Erresuma hunkako bakhearentzat eta gu gidatzen gaiturten kongundu, guzientzat, Eliza hunkako ongi eginentzat, gure ahaide eta adikidien, erien, erromesen, alhargunen, umehurritchen gathiboen, piaianten, emartzeki esperantzetan direnen, hitz bater dela gorputzeko, dela arimako behar zembeitetan kausitzen diren guzientzat: hortarakotz erranen dugu guziek elkarrekin: "Gure Aita zernetan zarena g.g.

Eta Jainkoaren ganik errechkiago ardiesteko galdegiten diorzkagun gauzak emanen dugu ararteko Birjina Maria Saindu erraiten dugularik dingeruaren Salutarionea "Argur Maria graziar bethia g.g.

Esperantzako Akta.

"Ene Jainko esperantza dit sinbeste fermu batekin emanen "derantzu la Jesus Christoren meririmenduen berhuter mundu "hunkan zure grazia eta manamenduei jarraikitzen banair "bertzean zure gloria, zeren hitzeman bartzua eta baitzare zure "hitzetan osoki leiala.

Gure egubidea da oraino ohoitz egitea Purgatorioetako penetan diren arimentzat eta bereziki Eliza huni zerbitz ongi egin diotenentzat, gure ahaide adikidie eta bertze ongi egin diotenentzat: erranen dugu beraz chede hortzal: De profundis clamavi ad te Dñe; Dñe exaudi vocem meam:

Fia sunt avies tuis intendentis in vocem deprecationis meae.
Si iniquitates observaveris Domine: Domine quis sustinebil.

Opia apud te propitiatio est, et propter legem tuam sustinui te Domine:
Sustinuit anima mea in verbo ejus: speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem: speret Israhel in Domino.
Opia apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.
Et ipse redimet Israhel, ex omnibus iniquitatibus ejus.

Requiem eternam dona eis Domine, et lumen perpetuum lucet eis.
Regnescant in pace - Amen.

Aitaren eta Semearen eta Ispinitu Sainduaren izenean
Halabis.

